

Fra myndighedernes side skal der med dette formål for øje ydes de nævnte organisationer alle lettelser indenfor de grænser, der sættes af militære eller sikkerhedsmæssige hensyn.

Udover de i artikel 143 omhandlede besøg af delegerede for beskyttelsesmagterne og for Den Internationale Røde Kors Komité skal tilbageholdelses- eller besættelsesmagterne i videst mulig udstrækning lade besøg hos beskyttede personer af repræsentanter for andre organisationer, der har til formål at yde sådanne personer åndelig bistand eller materiel støtte.

ARTIKEL 31

Der må ikke udøves fysisk eller moralsk tvang mod beskyttede personer, i særdeleshed ikke med det formål at opnå oplysninger fra dem eller fra trediemænd.

ARTIKEL 32

Der er mellem De Høje Kontraherende Parter udtrykkelig enighed om, at ingen af dem må tage nogen forholdsregel, der kan medføre fysisk lidelse for eller udryddelse af beskyttede personer, der befinder sig i deres hænder. Dette forbud omfatter ikke alene mord, tortur, legemsstraffe, lemlestelse og medicinske eller videnskabelige forsøg, der ikke nødvendiggøres af en beskyttet persons lægebehandling, men ligeledes alle andre brutale handlinger, hvadenten disse begås af civile eller militære agenter.

ARTIKEL 33

Ingen beskyttet person må straffes for en forseelse, som vedkommende ikke selv har begået. Kollektive straffe såvel som alle skræmme- eller terrorforanstaltninger forbydes.

Plyndring forbydes.

Repressalier mod beskyttede personer og disses ejendom forbydes.

ARTIKEL 34

Det forbydes at tage gidsler.